

Josep Pallarès, nou rector de la URV: «Hi havia necessitat de canvi»

Aquest catedràtic ja amb experiència de govern a la universitat tarragonina espera poder fomentar la implicació dels estudiants en el dia a dia de la institució

Josep Pallarès, nou rector de la Universitat Rovira i Virgili (URV). | Josep M. Llauredó

Aquest dijous serà proclamat com a rector **Josep Pallarès**, un catedràtic de Tecnologia electrònica natural del **Perelló** que prèviament ja ha passat pels òrgans de govern de la **Universitat Rovira i Virgili** (URV). Fa només tres anys ostentava el càrrec de director general de Planificació d'Universitats i Recerca de la Generalitat de Catalunya, mentre que fins al 2016 va anar encadenant càrrecs de vicerector tant de Política Acadèmica i del PDI, com de Personal Docent i Investigador, com també de Transferència i Innovació.

Amb l'experiència suficient per encarar el repte de dirigir la universitat tarragonina els propers anys, Josep Pallarès es mostra obert al foment de la participació dels estudiants, un col·lectiu que s'ha caracteritzat per ser el que menys ha decidit votar en aquesta convocatòria electoral, si bé ha experimentat un increment notori respecte a altres cites anteriors.

- A les eleccions s'hi van presentar tres candidatures. Quin és l'ambient dins la universitat que van portar a què més gent es volgués presentar amb el seu propi projecte?

- Cadascú té els seus motius personals a l'hora de fer aquest pas. El fet que només es puguin presentar persones catedràtiques al càrrec de rector t'acota molt la població que pot fer-ho. Del centenar que hi ha més o menys, cadascú té els seus motius.

- Després de la primera volta, Mercè Gisbert li va donar suport a vostè i no a la fins ara rectora, María José Figueras.

- És el resultat de tindre dues voltes. Si hagués estat un sistema tipus municipals, no hi hagués hagut cap posicionament en un sentit o en un altre. Era el primer cop que ens hi vam trobar.

- Semblava, des de fora, un "tots contra María José Figueras".

- Al final és una qüestió del vot útil. Si no passo a segona ronda, el que jo veig que pot anar més alineat amb el que pensava doncs és una opció o l'altra. És molt habitual que es digui quin és el posicionament.

- Per tant, quina va ser la seva motivació per presentar-se?

- Si jo em vaig presentar va ser perquè creia que es podia fer una gestió dels recursos. Recursos en falten més, però amb els que tens has de saber quines prioritats poses i els problemes que vols enfrontar. El problema número 1 que tenia la universitat era de les persones que tenien a temps complert i veia que es feien actuacions que no es feien en aquesta línia. És una dinàmica que si continuem 4 anys la situació serà més crítica, si no hi ha un canvi de rumb. Des d'òptiques diferents, amb les dues candidatures es veia que hi havia necessitat de canvi.

[noticiadiari]45/45169[/noticiadiari]

- Ha sorprès aquesta victòria en tots els col·lectius de la universitat.

- S'ha entès el missatge que estàvem llençant. Són 4 col·lectius molt diferents, però a cadascun hem sabut arribar per detectar les necessitats.

- Hi ha hagut una participació baixa dels estudiants.

- Alta o baixa sempre és relatiu. Hi ha eleccions al Parlament de Catalunya amb el 50% de participació i ningú en fa una gran notícia.

- Però per exemple a les eleccions al Parlament, més enllà de les demarcacions, un vot val igual que un altre independentment del seu paper dins la comunitat. En el cas de la URV, hi ha vot ponderat en funció del col·lectiu al que es pertanyi.

- A les eleccions al Parlament, hi ha quatre circumscripcions i cada circumscripció té una ponderació. El que passa és que en aquest cas és més asimètrica.

- És molt més asimètrica.

- És molt més asimètrica. Però la llei diu això, o canviem la llei a Madrid o seguim el joc que ens toca.

- Això continuarà igual a les properes eleccions?

- Això depèn de Madrid. L'únic mínim que hi ha és que el PDI permanent ha de ser del 51%, pot ser superior però no per baix. Un 95% de participació al PDI permanent és una brutalitat. En dos rondes, eh? No recordo que en cap elecció de cap universitat catalana hi hagi hagut un 95%. A nivell de PAS, un 90% és exageradament gran, molt superior al que sempre hi havia hagut aquí. És veritat que fer votació electrònica ha afavorit, però sobretot ha afavorit en l'altre PDI i en estudiants. En l'altre PDI ha passat d'un 30 a un 60%, magnífic, i el número global està determinat pel col·lectiu dels estudiants. L'objectiu seria que els estudiants s'impliquessin el màxim en el dia a dia i per tant a les següents eleccions fóssim capaços de créixer. Però penso que un 17% és la segona votació jo diria més alta a nivell d'estudiants. Hauria de ser més gran, però d'on veníem és un resultat important, a més a més tenint en compte que els estudiants tenien exàmens. Aquí la

votació electrònica ha estat diferencial, sense la votació electrònica els resultats haurien estat no de dos dígits, probablement.

El nou rector de la URV, Josep Pallarès, amb el seu equip. Foto: Josep M. Llauredó.

- Al seu programa hi ha el foment de la participació entre els estudiants, amb pressupostos participatius, la festa major... Com s'articularà tot això?

- L'objectiu és la participació, que no sigui un lloc on vas a fer classes i ja està. Són excuses pensades per fomentar aquesta implicació en el dia a dia. L'associacionisme, la festa de l'Orgull... El procés participatiu durant la campanya electoral ja el vam arrencar. De fet, hi ha havia uns roll-ups on els alumnes escanejaven un codi QR i responien una enquesta estàndard. Avui dia tenim més de 600 propostes d'alumnes que ja han dit la seva. En tenim prou? No. De cara al setembre tornarem a arrencar. Aquí el divertit era veure la cara dels alumnes quan els ho explicaves. Què faries amb 50.000 euros? La seva cara ja canviava. Com que anaven en grupets, la cosa es retroalimentava. És pensar en la comunitat, que és el que volem fomentar. Amb la festa major hem recuperat activitats que ja es feien abans de la pandèmia i de la crisi econòmica, que no és una festa major de poble, són setmanes que es dediquen a treballar temàticament algun aspecte. I això té aquest caràcter festiu i lúdic, amb concerts, actuacions...

- Com s'articula aquesta participació quan hi ha campus tan dispersos i amb necessitats tan diferents?

- Implicant alumnes de tots els campus. S'han de fer actes a Vila-seca, actuacions a Tortosa, al Vendrell... De les 600 propostes, les que tenien més demanda eren sobre més espais de socialització, i el segon tema estava relacionat amb el pàrquing. Si són aquests dos elements, a través del Consell d'Estudiants, feu un procés que no sigui un qüestionari i que els alumnes

puguin votar entre quines propostes consideren més importants. Al final, seria no que una persona o un col·lectiu a un lloc que és el rectorat prengué la decisió, sinó que sigui que jo com a individu m'hi he implicat i he aconseguit que es faci. És tan senzill com posar un banc en un lloc o posar una taula de ping-pong.

- Però al final totes aquestes necessitats estan molt associades a un campus en concret. Per exemple, la problemàtica del pàrquing és molt del Campus Catalunya i del Campus Sescelades.

- Però els espais de socialització, de trobada, és bastant en general de tots els campus. Per estadística, on hi ha més estudiants és al Campus Sescelades i al Campus Catalunya. Del que es tracta, més enllà de l'actuació concreta, és d'aquest element de participació, que vegin que realment se'ls té en compte i que se sentin empoderats.

- Quin paper se li vol donar a les Terres de l'Ebre? Curiosament dos dels tres candidats eren de l'Ebre.

- Crec que ha estat una casualitat, perquè a més mai s'havia presentat ningú nascut a l'Ebre. Dit això, sí que hem d'aconseguir que totes les seues universitàries tinguin vida pròpia sent sostenibles. Al programa hi proposava que el Campus Terres de l'Ebre sigui una universitat plena, aconseguir que hi hagi coneixement a tots els nivells universitaris. Per exemple, quan la UPC va deixar Igualada i Lleida va agafar el campus d'Igualada, va agafar com a model el Campus Terres de l'Ebre. El model del Campus Terres de l'Ebre és un model que hem exportat a altres zones universitàries. Això vol dir que hem de continuar treballant perquè el Campus Terres de l'Ebre, igual que el Baix Penedès i els estudis a Vilafranca tinguin coneixement total, que no sigui un lloc de pas, amb grau, màster i doctorat. A les Terres de l'Ebre tenim unes condicions que a pocs llocs del món es poden trobar, per tant podem pensar en màsters específics, aprofitant la virtualització, que pugui donar una major vida universitària de la que hi ha.

- Que els estudiants no hagin de marxar de les Terres de l'Ebre.

- Jo sempre dic que qui vulgui marxar, pugui marxar, però que no hagi de marxar forçosament.

- Està satisfet de com ha funcionat la campanya electoral?

- Cadascú ha de fer una reflexió del que ha fet i com ho ha fet. El que puc dir és que a nivell personal estic satisfet, nosaltres hem fet una campanya amb mesures proactives, amb propostes assumibles. Cadascú és lliure, però més enllà de les nostres decisions el respecte per la institució i per les persones són elements que han d'estar per sobre.

El nou rector de la URV, Josep Pallarès, amb el seu equip. Foto: Josep M. Llauradó

- I s'ha tingut aquest respecte?

- Nosaltres l'hem tingut. Hem de pensar sempre en el futur, hem d'aprendre de les coses bones i les coses dolentes. Hem de pensar que a partir de dijous jo seré el rector de tota la universitat, per tant, independentment del que s'ha fet no aquests dies sinó en els 30 anys de la institució, hem de pensar en el futur i amb un missatge positiu, constructiu, allargant la mà a totes les persones que vulguin col·laborar.

- Quines són les primeres accions que s'implementaran, a partir de dijous? Hi ha el tema del pla de xoc, per exemple.

- Des del primer dia vam voler posar aquestes primeres 10 actuacions. Són de calat molt diferent, hi ha coses simbòliques i altres profundes. A nivell intern, tenim la ronda amb tots els departaments i tots els centres per acabar de conèixer amb més profunditat i desenvolupar el projecte. No és el mateix parlar amb un candidat que parlar amb un rector. També tenim nomenar l'equip de gerència, fer actuacions puntuals, i el pla de xoc l'hem posat com a element de veure com es podrien fer les coses. Una gestió amb els recursos que tenim. És veritat que el pla de xoc l'hauré de fer durant els propers quatre anys, amb pressupostos addicionals que puguem tindre, però és veure com podríem funcionar diferent. Sabent quines són les línies vermelles tant del Departament d'Economia com d'Universitats, sabent quines són les nostres responsabilitats, tenim un argumentari per poder, sense tenir cap tracte de favor, revertir aquestes 24 places de professorat.

- Quina quantitat econòmica es demana a la Generalitat?

- Són 240.000 euros per any. Una plaça d'aquest tipus són 40.000 euros, per tant, 6 places per any

són 240.000 euros. Al final, vol dir prioritzar. Hi ha moltes despeses que ja estan fixades i el que hem de fer és posar aquesta prioritat per davant d'altres que s'estan fent fins ara. No és demanar més recursos, sinó amb els recursos actuals com gestionar diferent 240.000 euros.

- Al programa hi ha el foment de les pràctiques dels estudiants dins la mateixa URV. Com es farà?

- Els alumnes han de fer pràctiques tant curriculars com extracurriculars. S'han de buscar empreses per fer pràctiques per al seu grau específic. La universitat és una de les empreses grans: al gabinet de comunicació, a manteniment, a serveis informàtics... Es poden fer pràctiques formatives que igual que un alumne podia anar a un mitjà, pot fer pràctiques internes per una formació específica. No estem parlant de fer pràctiques genèriques de beques, sinó mirar a cadascuna de les unitats quins són els elements formatius que es poden desenvolupar en les mateixes condicions que en una empresa externa.